

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 48/2017
02.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића, Звездане Лутовац, Јелене Боровац и Предрага Трифуновића, чланова већа, у поступку за покретање стечајног поступка по предлогу Републике Србије – Министарство привреде из Београда, кога заступа Државно правобранилаштво над ДП за пољопривредну производњу „АА“ из ..., кога заступа пуномоћник Славко Радосављевић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пвж.629/16 од 31.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж.629/16 од 31.10.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж.629/16 од 31.10.2016. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Зрењанину Ст 16/16 од 25.08.2016. године одбијен је предлог Републике Србије, Министарства привреде за покретање поступка стечаја над ДП за пољопривредну производњу „АА“ из ..., те су укинуте мере обезбеђења одређене решењем тог суда Ст.14/16 од 25.05.2016. године, и обавезан је предлагач да у року од 8 дана плати привременом стечајном управнику Агенцији за лиценцирање стечајних управника трошкове, у износу од 50.000,00 динара.

Привредни апелациони суд решењем Пвж.629/16 од 31.10.2016. године одбија жалбу предлагача као неосновану и потврђује наведено првостепено решење.

Против другостепеног решења предлагач је изјавио благовремену ревизију позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...55/14) због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе. Трошкове није тражио нити определио.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони

суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији предлагача одлучује као о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку измењеног одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 43. став 3. Закона о стечају прописано је да се у стечајном поступку не може тражити повраћај у пређашње стање, не може се изјавити ревизија нити се може поднети предлог за понављање поступка.

Из цитираних законских одредби произилази да код примене Закона о стечају ревизија уопште није предвиђена као правни лек, па се у конкретном случају не може радити ни о правноснажној одлуци суда у споровима против које ревизија не би била дозвољена, тако да нема места примени одредбе члана 404. Закона о парничном поступку и против исте не може бити дозвољена ни посебна ревизија.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано.

Како посебним законом ревизија као правни лек није прописана против одлука донетих у поступку ради отварања стечајног поступка, то ревизија предлагача, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, није дозвољена, па је из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Др Драгиша Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић